

Sygn. akt I C 140/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. (...)

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko B. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. W. na rzecz powódki A. D. kwotę 2.598 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. ustala, iż koszty procesu obciążają powódkę w 87%, a pozwanego w 13% pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 140/14

UZASADNIENIE

Powódka A. D. w pozwie skierowanym przeciwko B. W. domagała się zapłaty kwoty 20.435,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 22 lipca 2012 r. zawarła z pozwanym ustną umowę na wykonanie prac remontowych w jej mieszkaniu. Powódka uiściła pozwanemu dwie zaliczki po 10.000 zł każda, natomiast z uwagi na liczne usterki i brak wykonania większości prac remontowych, wartość przeprowadzonych prac wyniosła 6.064,63 zł. Powódka domaga się ponadto kwoty 6.500 zł tytułem kosztów, jakie musiała ponieść w związku dokonaniem poprawek oraz wykończenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 lipca 2013 r., sygn. akt (...)orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że strony nie umówiły ścisłego terminu zakończenia prac. Pozwany na bieżąco przedstawiał powódce faktury za zakup materiałów, a ta akceptowała postęp prac, skoro wręczyła pozwanemu drugą zaliczkę na kwotę 10.000 zł. Dokończenie remontu zostało uniemożliwione przez powódkę, która dokonała bezprawnego zatrzymania narzędzi pozwanego, które zwróciła dopiero w dniu 29 listopada 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2012 r. pomiędzy A. D. a B. W. doszło do zawarcia ustnej umowy, której przedmiotem było przeprowadzenie kompleksowego remontu w należącym do A. D. lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w G., przy ul. (...).

Strony ustaliły zakres prac (przede wszystkim wymiana glazury, mebli kuchennych, podłogi w pokoju dziennym, sypialni i pokoju dziecięcym, dwukrotne malowanie ścian, wyburzenie części ściany, wymiana drzwi, położenie paneli) oraz wysokość wynagrodzenia zawartą w przygotowanej przez wykonawcę wycenie. Strony umówiły się, iż pozwany skończy pracę przed początkiem września.

W tym samym dniu A. D. uiściła B. W. kwotę 10.000 zł tytułem zaliczki na poczet ceny materiałów budowlanych oraz mebli, które miał zamówić B. W..

(dowód potwierdzenie wpłaty – k. 12, wycena prac – k. 13-15, zeznania świadka J. D. – k. 160-162, zeznania świadka M. S. – k. 163-165, zeznania powódki A. D. – k. 260-264, zeznania pozwanego B. W. – k. 264-268)

Strony umówiły się ponadto, że B. W. będzie przedkładał A. D. faktury VAT za zakup materiałów budowlanych.

(dowód: zeznania świadka J. D. – k. 160-162, zeznania świadka M. S. – k. 163-165, zeznania powódki A. D. – k. 260-264, częściowo zeznania pozwanego B. W. k. 264-268)

B. W. dokonał zakupu materiałów budowlanych, które użył celem wykonania umowy o przeprowadzenie remontu zawartej z A. D. na kwotę nie mniejszą niż 2.415 zł.

(dowód: aneks do wyceny k. 59-62, opinia biegłego sądowego z (...) R. G. – k. 281-294, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z (...) R. G. – k. 341-345, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z (...) R. G. – k. 360-369,)

W dniu 07 sierpnia 2012 r. strony podpisały aneks do wyceny z dnia 22 lipca 2012 r. Wskazano w nim m.in. cenę mebli kuchennych na kwotę 6.770 zł.

W dniu 09 sierpnia 2012 r. na żądanie B. W., A. D. wręczyła mu kolejną zaliczkę w kwocie 10.000 zł na zakup materiałów budowlanych. Wówczas A. D. obserwowała postęp prac, m.in. wyburzono część ściany oraz usunięto stare ościeżnice.

(dowód: potwierdzenie wpłaty – k. 12, aneks z dnia 07 sierpnia 2012 r. – k. 59-62, zeznania świadka J. D. – k. 160-162, zeznania powódki A. D. – k. 260-264, zeznania pozwanego B. W. – k. 264-268)

B. W. przedstawił A. D. do rozliczenia faktury VAT za zakup materiałów budowlanych wystawianych na inny podmiot oraz niejednokrotnie uwzględniających produkty w ilości znacznie przekraczającej potrzeby remontu jednego lokalu mieszkalnego.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G. – k. 281-294, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G. – k. 341-345, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G. – k. 360-369, faktury VAT – k. 69, 124-126, 128-156, zeznania świadka J. D. – k. 160-162, zeznania świadka M. S. – k. 163-165, zeznania powódki A. D. – k. 260-264)

Do początku września 2012 r. prace remontowe nie zostały ukończone, wobec czego A. D. postanowiła zrezygnować z usług (...). Ostatecznie w dniu 03.10.2012r. przesłała pozwanemu wiadomość pocztą elektroniczną oświadczając, iż rozwiązuje umowę.

Celem dokończenia remontu mieszkania A. D. zleciła A. Z. wykonanie niezbędnych prac.

Podłoga wykonana przez B. W. była krzywa co wynikało z nierówności podłoża pozostawionego na wniosek powódki, porysowane były panele w pokoju dziennym, które można było naprawić poprzez plamkowanie, istniała zbyt szeroka szczelina na styku podłogi ze ścianą, podlegająca korekcie. Jeżeli chodzi o szafki kuchenne to B. W. dostarczył jedynie korpusy, część korpusów była skręcona, nie było pleców szafki oraz frontów, a blat był uszkodzony. Ponadto wykonano tylko jednokrotne malowanie ścian, nie ułożono płytek, nie zamontowano krutek wentylacyjnych, baterii w kuchni, zlewozmywaka w blacie, płyty grzewczej, okapu, nie dokończono montażu szafek kuchennych, nie wykonano podejścia wod-kan, podejścia pod grzejnik, demontażu grzejnika, malowania elewacji, malowania otworów okiennych, nie zaszpachlowano złączy płyt, nie wykonano w pełni montażu oświetlenia halogenowego, nie wykonano gniazda tv, montażu tv na ścianie, punktu akustycznego, montażu wentylatorów, domofonu, montażu drzwi wewnętrznych, obróbki otworów po wyburzeniach, montażu listew przypodłogowych..

(dowód: korespondencja e-mail – k. 24-27, 31-32, dokumentacja fotograficzna – k. 38, 58, zeznania świadka J. D. – k. 160-162, zeznania świadka R. D. – k. 162-163, zeznania świadka M. S. – k. 163-165, zeznania świadka K. S. – k. 165-166, zeznania świadka A. Z. – k. 167, opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G. – k. 281-294, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G. – k. 341-345, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z (...) R. G. – k. 360-369)

A. Z. ukończył remont mieszkania A. D., dokonując częściowej poprawy prac wykonanych przez B. W..

(dowód: kosztorys powykonawczy – k. 17-23, faktury VAT – k. 33-34, zeznania świadka A. Z. – k. 167, zeznania świadka M. S. – k. 163-165, zeznania powódki A. D. – k. 260-264)

Wartość prac wykonanych przez B. W. w lokalu A. D. wyniosła 9.417 zł.

Koszt usunięcia wad w pracach wykonanych przez B. W. w lokalu A. D. wyniósł 200 zł.

(dowód: opinia(...) R. G. – k. 281-294, ustna uzupełniająca opinia (...) R. G. – k. 341-345, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu (...) R. G. – k. 360-369)

Koszt przywrócenie dostarczonych przez B. W. mebli kuchennych do mieszkania A. D. do stanu zgodnego z umową wyniósł 1.000 zł.

(bezsporne, a nadto: rachunek – k. 35)

Pismem z dnia 18 kwietnia 2013 r. A. D., działając przez pełnomocnika, wezwała B. W. do zapłaty kwoty 22.242,10 zł w terminie 3 dni od dnia doręczenia pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo zostało doręczone w dniu 22 kwietnia 2013 r.

(dowód: wezwanie z dnia 18 kwietnia 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 36-37)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy oraz opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa, a także zeznań świadków oraz stron postępowania.

Strony nie kwestionowały autentyczności i prawdziwości złożonych dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd dał zasadniczo wiarę zeznaniom świadków J. D., R. D., M. S., K. S., A. Z., S. K. oraz powódki A. D., w zakresie istotnych okoliczności sprawy, mając na względzie, iż były one spójne i logiczne, a nadto wzajemnie się pokrywały, jak również korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania.

Sąd odmówił częściowo wiary zeznaniom świadka M. W. oraz pozwanego B. W., przede wszystkim w zakresie zaawansowania prac remontowych w momencie ich zaprzestania oraz stopnia wykonania świadczenia w zakresie dostarczenia mebli kuchennych, umówionego terminu zakończenia prac. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż pozwany ma ewidentny interes w wykazaniu okoliczności dla niego korzystnych i oczywistym jest, że znajdzie to swoje odzwierciedlenie w treści złożonych przez niego zeznań. Ponadto świadek M. W. jest bratem, a więc osobą bliską dla pozwanego, wobec czego istnieje uzasadniona obawa, że treść złożonych przez niego zeznań będzie podyktowana interesem pozwanego i nacechowana subiektywizmem w odniesieniu do zaobserwowanego stanu rzeczy. Należy w tym miejscu podkreślić, iż osoby bliskie dla powódki także zeznawały w charakterze świadków w niniejszym postępowaniu, lecz okoliczności przez nich stwierdzone znalazły potwierdzenie nie tylko w treści zeznań świadków R. D., K. S. oraz A. Z., a więc osób obcych dla stron i niemających żadnego interesu prawnego bądź faktycznego w formułowaniu treści zeznań na korzyść strony powodowej, ale także w treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Nie bez znaczenia pozostaje także, że treść zeznań pozwanego oraz świadka M. W. nie znalazła potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Niewiarygodnym były zeznania pozwanego w zakresie w jakim twierdził, iż strony nie ustaliły terminu zakończenia prac. Jak ustalono powódce zależało na szybkim zakończeniu prac, jeszcze przed wrześniem kiedy rozpoczynał się rok szkolny, wobec tego Sąd przyjął, iż strony umówiły się na zakończenie prac przed wrześniem.

Dlatego też Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka M. W. oraz pozwanego we wskazanym zakresie.

Z kolei zeznania świadków P. P. i D. K. nie wniosły żadnych istotnych treści do przedmiotowego postępowania, albowiem okoliczności, które wskazywali, nie miały znaczenia dla ustaleń faktycznych potrzebnych dla rozstrzygnięcia sporu.

Sąd podzielił natomiast w pełni wnioski płynące ze złożonych w przedmiotowej sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G.. Podkreślić należy, iż biegły złożył w niniejszym postępowaniu trzy opinie, pierwsza pisemną oraz dwie opinie uzupełniające – ustną oraz pisemną. Pierwsza opinia złożona przez biegłego została zakwestionowana przez obie strony postępowania, dlatego też na rozprawie w dniu 09 czerwca 2015 r. biegły złożył ustną opinię uzupełniającą. Wobec konieczności dalszego wyjaśnienia niejasności, Sąd zobowiązał biegłego do złożenia pisemnej opinii uzupełniającej. Wskazać należy, że opinie te, zwłaszcza po uzupełnieniu, stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy, który pozostaje przydatny w niniejszym postępowaniu i pozwala na dokonanie wiążących ustaleń faktycznych w sprawie, które wymagały wiedzy specjalistycznej. Na podstawie opinii Sąd ustalił przede wszystkim szacowaną wartość robót wykonanych przez pozwanego w mieszkaniu powódki, a także koszty poniesione przez pozwanego na zakup materiałów budowlanych, zużytych przez pozwanego przy dokonywaniu prac remontowych. Podkreślić należy, że wnioski biegłego są jasne i logiczne, a przyjęta metodologia wyliczeń adekwatna i rzeczowa. Sporządzone opinie cechuje ponadto walor profesjonalizmu i rzetelności, albowiem biegły R. G. jest osobą posiadającą wymaganą kwalifikację, wiedzę i doświadczenie z dziedziny objętej przedmiotem opiniowania. Wskazać należy, iż słusznie biegły dokonując wyceny oparł się na obmiarach i stawkach zawartych w wycenie i aneksie do wyceny podpisanych przez strony, gdyż stanowiły one wiążące ustalenia stron.

Dlatego też w ocenie Sądu zbędnym było przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego, skoro opinia złożona przez biegłego G. była kompletna i rzeczowa, w konsekwencji czego wniosek dowodowy strony powodowej w tym zakresie Sąd oddalił.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt zawarcia pomiędzy stronami ustnej umowy o przeprowadzenie remontu mieszkania powódki oraz pobrania przez pozwanego łącznej kwoty 20.000 zł tytułem zaliczki na zakup materiału budowlanego oraz wyposażenia mieszkania. Poza sporem pozostawała także wysokość kosztów doprowadzenia szafek kuchennych do stanu zgodnego z zawartą pomiędzy stronami umową w kwocie 1.000 zł (vide k. 345).

Spornym zagadnieniem pozostawała wartość prac wykonanych przez pozwanego w mieszkaniu powódki oraz kosztów poniesionych przez niego na zakup materiałów budowlanych i mebli kuchennych.

W ocenie Sądu strony zawarły umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie przez pozwanego renowacji mieszkania polegającej na wykonaniu prac remontowych oraz wyposażeniu lokalu w określone sprzęty (meble kuchenne), a powódka zobowiązała się do zapłaty za wykonane prace.. Tak określone wzajemne zobowiązania stron odpowiadają essentialia negotti umowy o dzieło uregulowanej w art. 627 k.c.

Powódka twierdziła, iż odstąpiła od umowy łączącej strony, czemu pozwany zaprzeczył wskazując, iż nigdy nie otrzymał pisma zawierającego takie oświadczenie powódki dołączonego do pozwu. Wskazać jednak w tym miejscu należy na treść wiadomości elektronicznej z dnia 03.10.2012 k. 31-32 akt, powódka wskazał, iż rozwiązuje umowę z uwagi na niewywiązanie się z warunków umowy. Już wcześniej powódka wielokrotnie wskazywała pozwanemu na opóźnienie w wykonaniu umowy. Zgodnie z treścią art. 635 k.c. jeśli przyjmujący opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne żeby zdołał jej ukończyć w czasie umówionym zamawiający może bez wyznaczania terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła. Tym samym powódka była uprawniona do odstąpienia od umowy bez wyznaczania terminu dodatkowego.

Wobec skutecznego odstąpienia od umowy strony na podstawie art. 494 k.c. są zobowiązane do wzajemnego zwrotu tego co świadczyły. Tym samym pozwany zobowiązany jest do zwrotu powódce świadczonych przez nią kwot pieniężnych, bezspornym było, iż powódka uiściła na rzecz pozwanego kwotę 20.000 zł. Na poczet tej kwoty należało zaliczyć wartość tych materiałów i prac, które pozostały u powódki i które były prawidłowo wykonane, lub w sytuacji gdy wymagały poprawek wartość tych prac pomniejszoną o koszt poprawek. Taki sposób rozliczenia nie był przez strony kwestionowany. W sytuacji odstąpienia od umowy brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów dokończenia remontu. Pozwanemu nie należało się wynagrodzenie za prace nie wykonane oraz prace wadliwe, natomiast obciążanie pozwanego kosztami dokończenia remontu doprowadziłoby do wzbogacenia powódki.

Ustalając wartości przeprowadzonych przez pozwanego robót, Sąd oparł się na opinii biegłego R. G., który wskazał, iż wynosi ona 9.417 zł, lecz zasadnym jest pomniejszenie jej o kwotę 200 zł, wynikającą z kosztu usunięcia wad w pracach wykonanych przez pozwanego, co daje kwotę 9.217 zł.

Brak było przy tym podstaw, aby uwzględnić wyższy koszt usunięcia wad w pracach wykonanych przez pozwanego jedynie w oparciu o zeznania K. S. i A. Z. oraz przedłożone przez pozwaną dokumenty księgowe potwierdzające zapłatę na rzecz A. Z. wynagrodzenia przekraczającego 200 zł i prywatną opinię sporządzoną przez K. S..

Zważyć bowiem należy, iż zgodnie z zasadą bezpośredniości dowodów wyrażoną w art. 235 k.p.c. wymaga się, aby postępowanie dowodowe było przeprowadzane przed sądem orzekającym. Zapewnia to bowiem równowagę i zabezpiecza uprawnienia obydwu stron, pozwalając na wypowiedzenie się co do treści przeprowadzonych w ten sposób dowodów oraz składać ewentualne wnioski o ich uzupełnienie, co miało miejsce także w niniejszym postępowaniu. Instytucja biegłego sądowego stanowi sui generis gwarancję rzetelnego i obiektywnego ustalenia spornych okoliczności faktycznych sprawy, w przypadku gdy wymagana jest wiedza o charakterze specjalistycznym. Nie bez znaczenia pozostaje także, że biegły oceniał rzeczoną wartość na podstawie całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nie jedynie na podstawie własnych obserwacji poczynionych w mieszkaniu powódki oraz informacji od niej jedynie uzyskanych, co miało miejsce w przypadku sporządzenia kosztorysu przez K. S.. Dlatego też dokument taki nie mógł zastąpić opinii biegłego, wobec Sądu okoliczność tę ustalił w oparciu o treść przedłożonej przez biegłego opinii.

Odnosząc się z kolei do wartości poniesionych przez pozwanego kosztów na zakup materiałów budowlanych, Sąd okoliczność tę ustalił także na podstawie opinii biegłego.

Nie są bowiem, w ocenie Sądu, wiarygodne dokumenty księgowe przedłożonego przez pozwanego, stanowiące dowód, co prawda, na zakup materiałów budowlanych mogących mieć zastosowanie do przeprowadzania remontów pomieszczeń mieszkalnych, jednakże pozwany w żaden sposób nie podważył ustalenia biegłego, iż niemożliwym jest ażeby wszystkie wskazane w tych dokumentach materiały miały znaleźć zastosowanie w remoncie przeprowadzonym w mieszkaniu powódki. Tytułem przykładu wskazać można na kilkukrotny zakup przeszło dwudziestokilogramowych partii tynku oraz gładzi (vide k. 137, 142, 144, 147, 154), a także zakup narzędzi do pracy, a więc materiału niewbudowanego do ocenianego obiektu.

Dlatego też weryfikacji wymagały przedstawione przez obie strony postępowania wersje co do wysokości kosztów poniesionych przez pozwanego, czego dokonał biegły w sporządzonej przez siebie opinii i ustalił tę wartość na kwotę 2.415 zł, jako wartość minimalną wykazaną przez pozwanego i nie kwestionowaną przez powódkę. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, aby poniósł koszt zakupu materiałów ponad tę kwotę.

Osobną pozycję stanowią koszty zakupu mebli kuchennych. W aneksie do wyceny z dnia 22 lipca 2012 r., sporządzonym w dniu 07 sierpnia 2012 r. strony uzgodniły koszt zakupu szafek kuchennych na poziomie 6.770 zł, co potwierdzają podpisy złożone przez obie strony umowy. Jednocześnie, jak ustalono, pozwany dostarczył szafki kuchenne w stanie niekompletnym i nie zostały one zamontowane. Bezsprzecznym natomiast pomiędzy stronami był fakt, iż koszt doprowadzenia tych szafek do stanu zgodnego z umową wyniósł 1.000 zł. Zasadnym było uznanie, iż pozwanemu należał się zwrot z tytułu zakupu i dostarczenia mebli w kwocie 5.770 zł. Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty powódki iż nie sposób przyjąć kwoty 6.770 zł jako wartości szafek jakie pozwany miał dostarczyć. Strony ustaliły jakie szafki pozwany ma powódce dostarczyć oraz ich cenę na kwotę 6.770 zł i tymi ustaleniami strony były związane. Powódka sama wskazała, iż kwota 1.000 zł to kwota niezbędna do doprowadzenia szafek do stanu zgodnego z umową. Mając ja uwadze, iż pozwany okoliczność tę przyznał zasadnym było w ocenie Sądu pomniejszenie ustalonej wartości szafek o kwotę 1.000 zł.

Zatem łączna wysokość zwrotu kosztów pozwanemu z tytułu rozliczenia umowy o przeprowadzenie remontu w mieszkaniu powódki wyniosła 17.402 zł (9.217 zł + 2.415 zł + 5.770 zł). Biorąc pod uwagę, iż powódka uiściła pozwanemu kwotę 20.000 zł tytułem zaliczek, pozwany powinien był zwrócić powódce kwotę 2.598 zł (20.000 zł – 17.402 zł).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. Powódka wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty w dniu 22 kwietnia 2013 r. (data doręczenia), wyznaczając 3-dniowy termin do uregulowania należności. Zobowiązanie stało się zatem wymagalne w dniu 26 kwietnia 2013 r. i mogło stanowić podstawę do zasądzenia odsetek właśnie od tej daty, zgodnie z żądaniem pozwu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.598 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w pkt I wyroku na podstawie art. 353¹ k.c.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt III wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Powódka przegrała sprawę w 87%, natomiast pozwany w 13% i w takim stosunku zobowiązano strony do zwrotu stronie przeciwnej kosztów postępowania, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)